

סמון לציין הרב הקדוש רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 100 |

ברשת וילך תשפ"ג

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

יום הכיפורים

הרב הקדוש מקארלין אמר: יום הכיפורים הוא מעין עולם הבא שאין בו אכילה ושתייה, יתר עליו, שיש בו תשובה שאנו עושים.

(בית אהרן קמב, א)

פעם אחד במוצאי יום הכיפורים היה בדיחא דעתיה של רבינו הק' רש"ק זצלה"ה, ואמר בלשון הכרזה, אשר יוכל להגיד לכל אחד ואחד בקשתו מהשי"ת בימים הקדושים ומה השיבו להם מן השמים. ושאל אותו אחד מתלמידיו הקדושים מה היה בקשתו, והשיב לו: בקשתך היה שיזמין לך השי"ת פרנסתך בעתו ובזמנו בלא טרדא, בכדי שלא יטריד אותך פרנסתך את עבודתך לעבודת הש"י. והשיבו לך בשמים על זה, אשר לא מבקש ממך השי"ת תפלתך ולא תורתך, רק מבקש ממך את האנחה ושברון לבבך אשר יש לך מזה שיטריד פרנסתך את עבודתך ויש לך מניעה לעבודת השי"ת וצריך אתה להתגבר מאד לבטל המניעות, זה הוא הרצון מן השמים.

(שמע שלמה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

פתח תשובה

בשם אא"ז הקוה"ט מוהר"ש מקארלין זי"ע: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אומרים לנו עשו. תבן - הוא לשון תבונה ודעת, ולבנים - הוא תשובה, על דרך שאמרו חז"ל בשבת דף קג ע"א בכל עת יהיו בגדיך לבנים. זה שאמר הכתוב, "תבן" - הוא תבונה - "אין נתן לעבדיך". "ולבנים" - שהוא תשובה - אומרים לנו עשו, בתמיהה, מאין ימצא לנו פתח התשובה אם אין בנו דעת. והשי"ת יחננו דעת ונזכה לתשובה שלמה, למען לא ניעול בכיסופא לעלמא דאתי, אכ"י.

(אילנא דחיי)

עיטורי קדוש

בשבת מברכים אלול בלעמבערג, והיה אתו החסיד ר' ישראל בער שו"ב ז"ל מטבריא. במוצאי שבת זימר הרי ישראל בער הזמר אליהו הנביא, ומרן אדמו"ר הצעיר שקע בדבקות המוחין זמן רב, ומכיון שלא סגר את הסידור הוכרח ר' ישראל בער לזמר הניגון כמה שעות פעם אחר פעם, עד שנלאה כבר לזמר כל כך. וראה שאדמו"ר הצעיר אינו כלל בזה העולם.

אח"כ הקיץ מדבקותו ונענה ואמר: הנה כעת מתקרב ובא ראש חודש אלול, יעזור השי"ת שנוכל לחזור בתשובה. הגם שהיאך הוא אפשרי שנוכל לחזור בתשובה. אלא כמו שאמר הרה"ק הרבי רבי זושא זי"ע, שמאחל לכל יהודי שיהיו לו חמש עשרה חביות מלאות זהב, וכל חבית תהא גדולה כמו ים אוקיינוס, ואם תשאל היכן יעמידו את החביות הגדולות, שהלא הים הוא שלישי מן העולם, אלא כיון שבורא העולם הוא בורא גדול, מסתמא יעשה להם מקום.

ובלשונו הקדוש: עס גייט ראש חודש אלול, השי"ת זאל העלפין אז מען זאל קענען תשובה טאן, הגם וויא אזוי איז דאס מעגליך אז מיר זאלין קענען תשובה טאן, נאר אזוי וויא דער הייליגער רבי ר' זושא זי"ע האט געזאגט: איך פארגין יעדער איד זאל האבין פופצין פעסער גאלד, און יעדער פאס זאל זיין אזוי גרויס וויא דער ים אוקיינוס. איי וויא וועט מען דאס שטעלין, דער ים איז דאך א שלישי וועלט, נאר אזוי וויא דער בורא עולם איז א גרויסער גאט, מסתמא וועט ער מאכין א ארט אויף דעם.

וסיים מרן אדמו"ר הצעיר ואמר: הבורא יתברך הלא הוא בורא גדול, מן הסתם יראה לנו דרך תשובה. ובלשונו הק': דער בורא איז א גרויסער גאט, מן הסתם וועט ער אונז ווייזן א דרך תשובה.

תבונה מביאה לידי תשובה

במסכת מגילה (יז, ב): "מה ראו לומר תשובה אחר בינה? דכתיב (ישעיהו ו, י) ולבבו יבין ושב ורפא לוי". כלומר, הטעם שאומרים בשמונה עשרה ברכת השיבנו לאחר ברכת אתה חונן, הוא משום שאחרי שבא האדם לכלל דעת הוא מגיע לידי תשובה [וראה עוד בגליון צ"ט שם הבאנו שתשובה הוא בחי' בינה].

אין להם דעת לשוב

בספר הדרת קודש בהביאו מאמר זה, מציין לדברי מרן מהר"א מסלאנים: תשב אנוש עד דכא (תהלים צ), פירוש, תשב אנוש - אתה תאמר לבני אדם שישובו, עד דכא - 'עד' לשון הסרה כמו עד דיבון (במדבר כא) - הסר מעליהם תחילה את העניות ודכוכה של נפש, ואח"כ תאמר להם שובו בני אדם. כי עניות מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו (עירובין מא ע"ב), ומצד היסורין אין להם דעת לשוב, ע"כ.

מסופר כי שנה אחת בערב יום הכפורים, כאשר ישב הרה"ק בעל 'בית אהרן' מקארלין זי"ע בסעודה, אמר: רבונו של עולם, ישראל אין להם כח לעשות תשובה, על כן טוה דו תשובה [-עשה אתה תשובה], ושתק. ואחר כך אמר פירוש הפסוק "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם... לפני ה'" - איידער מ'קומט צו דיר, שוין "תטהרו" [-בטרם שבאים אליך, כבר "תטהרו"].

דרך תשובה הורית

סיפר הגה"ח ר' חיים מגדל קוסטרומצקי ז"ל בשם הרה"ח ר' ישראל דוב ז"ל מטבריא: אצל מרן אדמו"ר הרה"ק ר' אשר הצעיר מסטאלין זי"ע היה הדרך, כי בעת שהיו מזמרים הזמר אליהו הנביא במוצאי שבת, היה שרוי בדבקות, וכל זמן שהסידור שלו היה פתוח ידעו שצריכים לזמר עוד, עד שסגר את הסידור. פעם שהה

טענה מעולם התורה

מת אתה! בעולם התורה אתה נמצא! אין כאן לא שוורים ולא סוחרים, לא רבי ולא לודמיר...

תדהמה רבתי אחזה בזעקל. הוא לא ידע את נפשו. אך ניכרים דברי אמת, והוא הבין לפתע מה קורה עמו. הוא החל לזעוק בקול מר: "והרי עולם האמת הוא זה! ואם כן ממה נפשך: אם חי אני - רצוני לחלות פני רבי, ואם מת אני - מדוע אין עורכים את דיני כראוי?! זעקל החל לזעוק בקול גדול: "אם אכן איני בין החיים, אנא! העמידוני לדין אמת, ואנא! שבין הדיינים יהיה הרבי הקדוש מלודמיר, שמסרתי נפשו לנסוע אליו מידי שנה בשנה!!!" - - -

וכך סיפר רבינו הקדוש ר' שלמה לתלמידיו, בעת סעודת רעווא דרעוין שלאחר מכן כששח להם את המעשה הנורא: "חושבים אתה שגזרתי עליו עונש קשה כגיהנום או גלגול? לא. אך עונש זה גזרתי עליו, כי בכל עת שתזדמן מסיבת צדיקים בגן עדן, יהיה עליו לעמוד בפניהם ולמנות אחת לאחת את כל מעשיו שעשה בכל ימי חייו, מיום היוולדו ועד יום מותו".

המשיך רבי שלמה ואמר לתלמידיו: "יודאי חושבים אתם כי נפטר הלה בעונש קל. אך דעו כי לו היה הדבר בידו, היה בוחר בכל מיני עונשים אחרים ובלבד לא בעונש זה. שכן הבושה שהיא מנת חלקו בכל עת שהוא מעיד על מעשיו, גדולה עד אין שיעור. והרי אפילו בינו לבין עצמו בוש האדם במעשיו הרעים, כל שכן כשהוא מספר אותם בפני אחרים, וכל שכן בפני צדיקים, שלא טעמו טעם חטא מימהם" - - -

וסיים רבינו הקדוש ואמר: "ובאמת, כאשר הקב"ה מסייע לבר ישראל והוא זוכה להכיר בחומר פגם העבירה שעשה, חפץ הוא באותו רגע לקבור עצמו בחיים מגודל הבושה. ולא מעבירות בלבד, אלא אף ממצוות שעושה האדם אילו זכה הוא מתבייש בהן ואומר לעצמו במירוות: 'וכי כך עושים מצווה להשיי"ת?!'..." (הרה"ק היבית אברהם' מסלונים זיע"א היה נוהג לספר סיפור מופלא זה מידי שנה בישיבת שובה)

זעקל יהודי פשוט היה, לא מן המהדרים הגדולים במצוות, וגם לא מן הנוהרים משגות ועונות. סוחר שוורים היה זעקל, גופו היצוק עם ידיו הבשרניות סייעו בידו במלאכת הולכת השוורים העקשנים והסוררים. מוליך היה אותם לקייב הגדולה, ומעמידם לממכר לכל המרבה במחיר.

גסה היתה רוחו של זעקל כמו מראהו החיצוני, תקיפה היתה ידו, וגם לשונו המשתלחת מעולם לא ידעה גבולות. סוחר השוק בקייב כבר ידעו, כי מזעקל היהודי הגברתן יש להיזהר, ומוטב שלא לגרום לו לכעוס.

הנהגה הגונה אחת היתה לו לזעקל, מנהג מקודש ושומר במסירות נפש: פעם אחת בשנה, היה קם מעסקיו, מותיר את עדת שווריו מאחוריו, ונוסע ללודמיר, לראות את זיו פניו של הרבי הקדוש רבי שלמה מקארלין, להתברך מפה קדשו ואף להשביע את נפשו העייפה מדברי הרבי, תורה מן השמים.

שנים ארוכות עברו על זעקל, וביום מן הימים הגיע זמנו לעבור לעולם העליון. ויהי בעת הגיע זעקל השמימה ובואו לפני בית דין של מעלה, הערימו את זכויותיו אל מול חובותיו, והנה הכריעה הכף לטובת העונות. כעונש על מעשיו החליטו הדיינים לשלחו ל'עולם התהוה', שם ימשיך זעקל לחיות את חייו כפי שחי אותם עד עתה. יהיה נדמה לו שם כאילו הוא עדיין חי בעולם, בעוד שאין זה אלא תעתוע ודמיון.

ויהי אך בבוא זעקל לעולם התהוה, המשיך מיד, במרץ רב ובחריצות, לעסוק בעסקי השוורים. המלאכים הממונים שם אף העמידו לפניו 'רועים' לסייע בידו במלאכה, כמו גם אי אלו 'סוחרים' שיתמקחו עמו ויקנו הימנו שוורים... מלבד זה העמידו שם בתים הרים ושדות - הכל כפי שהיה בחייו, בעוד שכל זה אינו אלא מחזה שווא ותעתועים.

עד... עד שהגיעה שעתו של זעקל לנסוע ללודמיר. באותו בוקר פנה זעקל אל אחד מ'עוזריו', ואמר לו: "בעוד ימים מספר אעזוב את השוק כאן ואסע אל הרבי ללודמיר, ראה נא להשיג על השוורים ולהמשיך במסחר כרגיל". 'העוזר', שלא היה אלא מלאך ממלאכי החבלה, החל לשחוק מלוא פיו, באמרו לזעקל: "כלום אינך ידוע שהכל כאן הבל ורעות רוח?! והרי

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

באיזו שנה נולד רבינו שלמה מקארלין? ובאיזו שנה הקים את ביתו?
(התשובה מופיעה בגליון זה)

את התשובה יש להקליט בקו לודמיר

שמספרו 02-301122 - שלווחה 0. בין הזמנים יגירל פרטיספר.

אוצרות ומשגים

רבי שלמה מקארלין נולד בערך בשנת ת"ק - לפני 283 שנה - במדינת ליטא, לאביו רבי מאיר שהיה תלמיד חכם גדול, ולאמו הצדקנית מרת יוטא, שעל שמה נקרא בפי הצדיקים: 'רבי שלמה בן יוטא'.
כבר בשנותיו הצעירות של רבי שלמה, נפרה חריפותו והתמדתו הרבה בתורה הקדושה, וכבר בגיל צעיר שמש כמרביץ תורה וראש ישיבה.
למרות גאונותו הרבה היה רבי שלמה מתנהג בפשטות ובענוה, גומל חסד עם הצעירים ומתהלך באמונה תמימה.
בשנת תק"כ - לפני 263 שנה - נשא רבי שלמה הקדוש לאשה את זוגתו הצדקנית מרת שרה ע"ה, שהיתה בתו של אהרן מעשיירי העיר קארלין. יחד

התגוררו בסמוך לבית החותן העשיר, שתמך בהם וכלכל אותם ביד רחבה. משפחתו של רבינו הקדוש היו מן המתנגדים לדרך החסידות, שהלכה והופצה באותה עת על ידי תלמידי הבעל שם טוב הקדוש. והנה באחד הימים בצע רבי שלמה מהפך גדול בחייו והוא הצטרף לעדת החסידים. הוא החל להסתופף בצלו של המגיד הקדוש ממעריטש, תלמידו של הבעל שם טוב.
מאותו יום ואילך החלו אי אלו אנשים לרדף את רבי שלמה ולהציק לו. גם חמו העשיר הפסיק לתמך בו. ר' שלמה החל לחיות חיי דחקות נוראה, אך המשיך לשקד בתורה ובתפלה, לשבלבו פנימה הוא מלא אשר וקרבת אלקים. המשך יבוא בסיד

מפוארים ומורחים. האחד: 'מעון אדמוריים' ורבינו, ובו בית הארחה עבור אנשי מעלה, אדמוריים, ראשי ישיבות ורבינים שעתידים לעלות לודמיר. באגף כל צרכי הלינה והאש"ל בפאר והדר מירביים, כיאה וכיאות לגדולי תורה וחסידות.
האגף השני שנחנך: עזרת הנשים 'בית רבינו'. מדובר במתחם חדשני ומרווח עבור נשים צדקניות, הכולל: סידורים וספרי תהלים, מקומות ישיבה נוחים, חדרי שירותים, מטבח מאובזר, פינת שתיה חמה וקרה.

מאומן ועד לודמיר

לאור ההזמנה החמה מעל דפי גליון זה, נפוצה השמועה בין הקהלה הרב העולה לאומן על הכנסת אורחים חמה ולבבית בלודמיר. ואכן קהלה רב וכנסו ללודמיר בימים שלפני ושארית ראש השנה, שם התפללו על לבם במיני מזונות ושתייה חמה וקרה, שהוגשו להם בשפע על ידי עסקני המקום.

לרגל גליון ה-100 - מדור חדש לילדי החמד

בסימן התרחבות וצמיחה בס"ה, חידשנו בגליון זה מדור חדש ומרתק לילדי החמד. במדור תופיע מידי שבוע 'חידה', שפתרונה טמון בין דפי הגליון. בין הילדים שיפתרו את החידה יוגרלו פרסים יקרי ערך בס"ה.

אגפים חדשים ב'בית רבינו'

עסקני ופעילי 'הכנסת אורחים לודמיר' מעדכנים בהתרגשות על עבודה נמרצת ומואצת ב'בית רבינו' בלודמיר. 'בית רבינו' הוא המבנה שנמצא סמוך ונראה לציון הקדוש של רבינו, ומלאכת בנייתו הושלמה ברוב פאר והדר לקראת 'שבת סליחות' העעל"ט.

כמו כן נקבעו עשרות רבות של מזוזות מהודרות בכל פתחי 'בית רבינו' כמו גם פתחי המלון המפואר 'הכנסת אורחים לודמיר'. מלבד זאת, נחנכו שני אגפים